



Ketouvim (hagiographes) - Chroniques II

Chapter 20

- 20,1 ויהי אחר-כן באו בני-מואב ובני עמון ועמקם מהעמונים, על-יהושפט--למלחמה.
- 20,2 ויבאו, ויגידו ליהושפט לאמר, בא עליך המון רב מעבר לים, מארם; והגם בחצון תמר, היא עין גדי.
- 20,3 ויבא, ויתן יהושפט את-פגיו לדרוש ליהוה; ויקרא-צום, על-כל-יהודה.
- 20,4 ויקבצו יהודה, לבקש מיהוה; גם מכל-ערי יהודה, באו לבקש את-יהוה.
- 20,5 ויעמד יהושפט, בקהל יהודה וירושלם--בבית יהוה: לפני, הסצר הסדשה.
- 20,6 ויאמר, יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים, ואתה מושל, בכל ממלכות הגוים; ויבדך כח יגבורה, ואין עמך להתיצב.
- 20,7 הלא אתה אלהינו, הורשת את-ישיבי הארץ הזאת, מלפני, עמך ישראל; ותתנה, לזרע אברהם אהבך--לעולם.
- 20,8 וישבו-בה; ויבנו לך בה מקדש, לשמך לאמר.
- 20,9 אם-תבוא עלינו רעה, חרב שפוט ודבר ורעב, נעמדה לפני הבית הזה ולפניך, כי שמך בבית הזה; ונזעק אליך מצרתנו, ותשמע ותושיע.
- 20,10 ועתה הנה בני-עמון ומואב וחר-שעיר, אשר לא-נתתה לישראל לבוא בהם, בבאם, מארץ מצרים: כי סרו מעליהם, ולא השמידום.
- 20,11 והנה-הם--גמלים, עלינו: לבוא, לגרשנו, מירשתך, אשר הורשתנו.
- 20,12 אלהינו, הלא תשפט-בם, כי אין בנו כח, לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו; ואנחנו, לא נדע מה-נעשה--כי עליך, עינינו.
- 20,13 וכל-יהודה--עמדים, לפני יהוה; גם-טפם, גשיהם ובניהם. {ס}
- 20,14 ויחזיאל בן-זכריהו בן-בניה בן-יעיאל בן-מתניה, הלוי--מן-בני אסף: היתה עליו רוח יהוה, בתוך הקהל.
- 20,15 ויאמר, הקשיבו כל-יהודה וישיבי ירושלם, והמלך, יהושפט: כה-אמר יהוה לכם, אתם אל-תיראו ואל-תחתו מפני ההמון הרב הזה--כי לא לכם המלחמה, כי לאלהים.
- 20,16 מסר רדו עליהם, הנם עלים במעלה הציץ; ומצאתם אתם בסוף הנחל, פני מדבר יהואל.
- 20,17 לא לכם, להלחם בזאת: התיצבו עמדו וראו את-ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם, אל-תיראו ואל-תחתו--מסר צאו לפניהם, ויהוה עמכם.
- 20,18 ויקד יהושפט אפים, ארצה; וכל-יהודה וישיבי ירושלם, נפלו לפני יהוה, להשתחות, ליהוה.
- 20,19 ויקמו הלויים מן-בני הקהתים, ומן-בני הקרחים--להלל, ליהוה אלהי ישראל, בקול גדול, למעלה.
- 20,20 וישכימו בבקר, ויצאו למדבר תקוע; ובצאתם עמד יהושפט, ויאמר שמעונו יהודה וישיבי ירושלם--האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו, האמינו בגביאינו והצליו.
- 20,21 וישעז, אל-העם, ויעמד משררים ליהוה, ומהללים להדברת-קדש--בצאת, לפני החלוצ, ואמרים הודו ליהוה, כי לעולם חסדו.
- 20,22 ובעת החלו ברנה ותהלה, נתן יהוה מארבים על-בני עמון ומואב וחר-שעיר הבאים ליהודה--וינגפו.
- 20,23 ויעמדו בני עמון ומואב, על-ישיבי הר-שעיר--להחרים ולהשמיד; וככלותם ביושיבי שעיר, עזרו איש-ברעהו למשחית.
- 20,24 ויהודה בא על-המצפה, למדבר; ויפנו, אל-ההמון, והנם פגרים נפלים ארצה, ואין פליטה.
- 20,25 ויבא יהושפט ועמו, לבז את-שללם, וימצאו בהם לרב וכפוש ופגרים וכלי חמדות, וינצלו להם לאין משא; ויהיו ימים שלושה, בנזים את-השלל--כי רב-הוא.
- 20,26 וביום הרבעי, נקהלו לעמק ברנכה--כי-שם, ברכו את-יהוה; על-כן קראו את-שם המקום ההוא, עמק ברנכה--עד-היום.
- 20,27 וישבו כל-איש יהודה וירושלם, ויהושפט בראשם, לשוב אל-ירושלם, בשמחה: כי-שמחם יהוה, מאיביהם.



- 20,28 וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם, בְּנִבְלִים וּבְכִנּוּרוֹת, וּבְחֻצְרוֹת--אֶל-בֵּית, יְהוָה.
- 20,29 וַיְהִי פֶחַד אֱלֹהִים, עַל כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרְצוֹת: בְּשִׁמְעֵם--כִּי נָלַחַם יְהוָה, עִם אֲנִיבֵי יִשְׂרָאֵל.
- 20,30 וַתִּשְׁקֹט, מַלְכוּת יְהוֹשָׁפָט; וַיָּבַח לוֹ אֱלֹהִיו, מִסְבִּיב. {פ}
- 20,31 וַיִּמְלַךְ יְהוֹשָׁפָט, עַל-יְהוּדָה--בֶּן-שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּמַלְכוֹ, וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם, וְשֵׁם אִמּוֹ, עֲזוּבָה בַת-שְׁלֹחִי.
- 20,32 וַיֵּלֶךְ, בְּדֶרֶךְ אָבִיו אָסָא--וְלֹא-סָר מִמֶּנָּה: לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר, בְּעֵינֵי יְהוָה.
- 20,33 אַךְ הַבְּמוֹת, לֹא-סָרוּ; וְעוֹד הָעָם לֹא-הִכִּינוּ לְבָבָם, לְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם.
- 20,34 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹשָׁפָט, הַרְאִשִׁים וְהָאַחֲרִימִים--הֵגַם כְּתוּבִים, בְּדַבְרֵי יְהוָה בֶּן-חֲנַנִּי, אֲשֶׁר הֶעֱלָה, עַל-סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל.
- 20,35 וְאַחֲרֵי כֵן, אֶתְחַבֵּר יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה, עִם, אֶסְמִיָּה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל; הוּא, הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת.
- 20,36 וַיִּחַבְּרוּ עִמּוֹ, לַעֲשׂוֹת אֲנִיּוֹת לְלֶכֶת תְּרֻשִׁישׁ; וַיַּעֲשׂוּ אֲנִיּוֹת, בְּעֶצְיוֹן גָּבֵר.
- 20,37 וַיִּתְּנָבֵא אֶלְיָעָזָר בֶּן-דִּדְוָהוּ, מִמֶּרְשָׁה, עַל-יְהוֹשָׁפָט, לֵאמֹר: כִּהְתַּחַבְּרָךְ עִם-אֶסְמִיָּהוּ, פָּרַץ יְהוָה אֶת-מַעֲשֶׂיךָ, וַיִּשְׁבְּרוּ אֲנִיּוֹת, וְלֹא עָצְרוּ לְלֶכֶת אֶל-תְּרֻשִׁישׁ.